

ÉLJÜK AZ IGÉT !

ÉLETIGE: 2010. a u g u s z t u s hóban :(Kol. 3, 1-2) :

« Ha tehát Krisztussal feltámadtatok, keressétek, ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. Ami ott fönn van, arra legyen gondotok, ne a földiekre. »

Tematizálás. – Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Személyesség hatja át a létrendet. Ez a gondolat dübörög át most már hónapról-hónapra. Ugyanakkor úgy tűnik, hogy a « ház » (ez a létrend) üresen maradt, gazda nélkül. Nem tudni, hová lett. Úgy, hogy sokaknak az a gondolata támadt (ateisták), hogy gazda nincs, a házat el lehet foglalni, ki lehet sajátítani – Mások (hívők) azt állítjuk, hogy attól még lehet gazda, ha éppenséggel nem látható és érzékelhető direkt módon. De indirekt módon már igen ! Ha látom a kalpját, esernyőjét, kocsiját, ha forr a tea a gázon , s a bevetetlen ágy gyűrűtten valakinek alakjáról árulkodik, akkor józanul gondolkodom, ha kijelentem : Igaz, nem látom, de kell lennie a háznak gazdájának, lehetetlen, hogy ne legyen. - Csodálatos a fizikának, kémiának, biológiának, csillagászatnak, matematikának, pszichológiának s a számtalan tudománynak és szaktudománynak birtokában lévő megszámlálhatatlan törvény, amelyet az értelmes ember mindössze csak « kiolvas » a természetrajz nagy könyvéből, de mely már évezredek óta benne volt, s melyet csak egy értelmes Lény volt képes abban elhelyezni. Tehát összefoglalva így mondanám : Hiszek a létrend feletti csodálatmértő Intelligenciában. Hiszek egy személyes Programozóban, s az Ő programjában. – Ez a látásmód nem naívság. – Inkább az a nevetséges, hogy ha azt állítanám, hogy a kősó, a szén, a bazaltkő, s a többi elemek(a materia) : Ezek nagyon intelligensek, mert ők találták ki a világ gondolatát ! Nos, álljunk meg : Nekem ekkora hitem nincsen. Sokkal normálisabb azt mondanom :Ha látom szépen, sorbarakottan a székeket, akkor nem a székek sétáltak a helyükre, hanem volt Valaki ott, aki sorba rakta őket. Ha van rend, kell lennie okvetlenül egy Rendezőnek is ; ha vannak törvények, akkor kell lenni értelmes Törvényhozónak is. Én a józanságot a hitben látom meggyökerezettnek. Ha kidobom a személyes Isten létét belső világomból, akkor a józan gondolkodásmód biztosítéka röppül ki, ég el. – Ez a személyes Jóindulat és értelem hitet kér tőlem, egy belé vetett hitet. Egyszerűen annyit kér csak :Higgyem, hogy van, hogy létezik. Már pedig ha van, akkor cselekszik is. – Ennek jeléül, szólítsam meg ! S kérjem meg, hogy Ő cselekedjen, számomra szólóan. Jézus Krisztus épp azt a hírt hozta nekünk, hogy Létrehozónk mélységesen személyiség. Urunk nemcsak tudja ezt, de benne is áll fenn a Mindenség Titka.: (Mysterium fidei) . *« Mert benne - vagyis Jézus Krisztusban - teremtett mindent a mennyben és a földön... Ő előbb van mindennél, és minden benne áll fenn. »* (Kol.1,16--17). Urunk biztosít minket arról, hogy a létrend személyes, jóindulatu és Gazdával rendelkezik. A « benne áll fenn » pedig azt mondja ki, hogy erre Jézus a biztosíték, aki ismeri az Ős-Programozónak programját és minden « műhely-titkát. » Ez az információ megbízható, mert Jézus meghalt, éppen emiatt. Így jutottunk el a témához, mely

Téma - így szól : **A Mindenség Alkotója** úgy határozott, hogy az Ősellenség által okozott kárt megjavítja, s **a Mindenséget megújítja Krisztusban.** Ez egy restaurációs 'B' program. - A jelen létrend létrejöttében ugyanis szükségeltetett egy Létrehozó Intelligencia. A világrrend koncepciója egyetlen személyes Méltóság, bölcs és jóságos Teremtő műve, remekműve, alkotása. Övé volt az « A »-program. S az, aki tud « a » -t mondani, az tud « b » -t is. Aki képes teremteni, az képes mindent újjáteremteni is. – A létezés ajándék, s ezt a teremtés koronája - annak ellenére, hogy értelmes lény – nem köszönte meg. Ez a hálátlanság sértés a Lét Urával szemben. Ez akkora kárt okozott, hogy tönkretette az « ajándékot », a teremtett létrendet. Ennek a ősdokumentumnak helyreállítása a B-programban, a megváltás művében nyert megoldást. Ez az újjáteremtés művének is nevezhető. Erre a feladatra az kapott megbízatást, aki ott volt már a teremtés művénél. Ez a Fölségnek a szava, hathatós igéje, mely a későbbiekben - éppen a helyreállítás művének megbízatásában - emberré lett és Jézus Krisztusnak személyében köztünk élt. *« S az Ige testté lett, és közöttünk élt »* (Jn.1,14). Őáltala visszhangzott fel a hála és a köszönet a Földről és a földiek részéről : Jézus a Hálaadás, Isten Eukarisztiája. Megadta Istennek azt, ami az Istené : A köszönöm szépen-t - minden teremtményért. Ezzel beindult a restaurációs mű, a teremtés rehabilitálása újjáteremtés, megváltás. Jézus pedig, műve befejeztével visszatért Atyjához. – Ezért is a figyelmeztetés : *« Ha tehát Krisztussal feltámadtatok, keressétek, ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. Ami ott fönn van, arra legyen gondotok, ne a földiekre. »* (Kol. 3, 1-2.) A megújulás magával Jézussal kezdődött, velünk folytatódik, majd az egész kozmosz és teremtett világ követi a megújulást. A megújulás, vagyis a teremtett kozmosz megújítása Krisztus által és Krisztusban valósul meg a Fölségnek kijáró legteljesebb hódolat kinyilvánítása

nyomán. Jézus golgotai önfeláldozása fejezi ki ezt a legteljesebb hódolatot, amikor leteszi életét, emberi létét a Lét Urának, Atyjának 'kezébe'. Ez a viszonzásnak, a köszönetnek, tettekben való kimondása. Nem a gúnyolódó-káromló öngyilkos szemtelen hangján (: 'köszönöm ezt az életet, de nem kérek belőle!'), hanem az alázat, tisztelet, bizalom és szeretet hangnemében (: 'köszönöm Atyám, hogy létrehozta, elismerem, hogy Téged illet a tulajdonjog, s ennek kifejezéseként leteszem kezeidbe teljes bizalommal, s várakozó nyugalommal, békével'). *« Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet! »* (Lk.23,46.) Jézus önátadásában tömörítve megtalálható minden teremtménynek köszönete és hálaája a teremtett létért, ezért testének-vérének feláldozása: A nagy hálaadás, maga a Hálaadás, az Eukarisztia. - Ezt szemlélve megállapíthatjuk, hogy sorsunk nem a mi kezünkben van letéve - jó helyre. Ha merőben a mi kezünkbe tesszük sorsunkat, akkor tekintetünk, figyelmünk önmagunkra irányul. Ekkor nagyon megnő az önsúlyunk, az pedig leránt a mélységekbe. Ha figyelmünk, bizalmunk a feltámadt Krisztusra irányul, aki a megújulás, az Új Élet Szerzője, akkor azt keressük, ami fönt van, abban bízunk, aki fönt van, aki hatalmasabb nálunk, s akitől kaptuk ezt a próbajáratú életet. Ő életünk 'műszaki vizsgáztatója, aki a tökéletesség eljövendő világrendjébe ő maga adja meg a bebocsátási engedélyt, ill. Ő az, aki elvitatja tőlünk annak megadását. - Ez a látásmód a hitből sarjad, mely képes egy értelmes és értékhozó jövőképbe betekinteni, míg a hitetlenség csak a pillanatnak él, özszemos erényt és bünt, és sodródik a jelenvaló élet minden áradatával, sőt, akár szennyáradatával is (!)

Akció-program. - A megújulás megtalálható a természet ritmusában és az élet belső törvényszerűségében is, mint figyelmeztető jel és analógia. Arra figyelmeztet, melyet Szt.Pál ilyen hangzású intelemben fogalmazott meg: *»Újulatok meg gondolkodástok szellemében, s öltöztök magatokra az új embert, aki az Isten szerint igazságosságban és az igazság szentségében alkotott teremtmény.»* (Ef.4,24.) Mindannak, ami él, meg kell újúlnia; s fordítva is áll: Mindaz, ami megújul, élni fog! Jézus azért jött, hogy megújítsa a Mindenséget, az Univerzumot, a Kozmoszt, - s benne az embert, a teremtés csúcsát. S kezdte a csúcsonál: Jézus, mint ember - valamennyiünk testruháját öltötte magára, hogy azután majd mi is, az Ő megújult (feltámadott) testét magunkra tudjuk öltöni. - Minden reggeli ébredésünk legyen egy tréning, előgyakorlat a megújulás sztereotíp mozzanatainak begyakorlására. Legyen új lendületes kezdés, új feladattudat, új reménység, s megújult akarat.

Tanuságtétel. - Nem egyszer, sőt majdnem mindig tapasztaltam keresztelesek alkalmával a következőket. A legutóbbi napokban szintén alkalmam volt ezt átélni. Miről is van szó. Szentmise után hozták keresztelezni a babát, vagy a kisgyereket, vagy akár a felnőttet. Ahogy a keresztelező nép bevonult a templomba, éreztem olyan nagyon egyértelműen és félreérthetetlenül a hitetlenség és közömbösség szellemét. Első idegreakcióm az volt, hogy kivágom őket mind a templomból. 'Mit keres a csizma az asztalon?!' Mi köze van a hívőnek a hitetlenhez? Vagy betört a farkascorda az Isten Bárányának bárányai közé?! Miért jöttek, hogy széttépjenek?! - S széttépjék az áhítat Lelkét, a jámbor, szelíd istenfélelem Szellemét?! Morognak, dűnnyögnek, hangoskodnak, értetlenkednek, s nagyon-nagyon rühellik a dolgot, hogy nekik most itt kell lenni. - Nade akkor miért jöttek be?! Ja, persze: Rokonok vagyunk, akkor viseljük el ezt a kis kellemetlenséget - így magukban. - Az én dolgom, hogy az Úr elé vigyem az egész 'díszes' bandát - talán erre a jellegre: 'Keresztények sírjátok'. De az én lelkem bizony sír, s sírva teszem az Úr elé őket. Ők ezt nem látják, de az én Uram látja, s elkezd tanítani. Így kezdi: Légy nagyon kedves és szeretetre méltó hozzájuk. Éreztessd meg velük Krisztus szelídségét és jóindulatát. Ne mondj fölöttük ítéletet még lélekben sem, s akkor csodát fogsz látni. Viseld el szögletességüket amiatt, hogy nem tudnak forgolódni az egyházban, s úgy érzed, hogy idegenként, szinte gúnyolódóként léptek be hozzád és Hozzá. Amennyire csak képes vagy arra, hogy kedves, s jóindulatú légy, most azt tedd meg, s ne habozzál, ne vonakodjál! - A kapott utasítást megpróbáltam követni, s mit ad Isten (?): Egy pillanat alatt kicsérlődött a hangulat, sőt a szellem. Egy kicsit meg is imádkoztattam őket, s szemem láttára levedlett róluk az a negatív taszító erő, amellyel beállítottak. A mogorva, Isten-idegen arcok feloldódtak, derűs, szinte szép-szelíd tekintetekbe öltözködtek, s még a kifelé vonulás közben is áldották a keresztelest minden képzeletet felülmúló ünnepi alkalmát. - Csak ennyit jegyeztem meg az Úrnak: Ez mindenestül a te műved, Uram.

Igei Ima - Jézusom, újíts meg engem és újíts meg minket a Szentlélekben, aki által újjáalkotod a Mindenséget! Torzulásaimtól, tévelygéseimtől, hemzsegő helytelenségemtől szabadíts és tisztíts meg engem és mindannyiunkat. Alkoss újjá Alkotó Lélek és hatékony kegyelmedet ne vond meg tőlem és tőlünk. Engedd átélnem és átélnünk gyakorta ezt a csodálatos munkádat a szívünkben. Ámen.

Ezt kívánom minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek imádságos szeretettel: Károly, Karcsi atya, testvér.